

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg

Zaaknummer: 1806121

Beslissing d.d. 20 mei 2019 naar aanleiding van de op 12 juni 2018 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klachten van:

1. [.....],
 2. [.....],
- nader te noemen “klagers”, gemachtigde mr. [.....], advocaat te [.....]

Tegen

1. [.....], praktijkhoudende te [.....], aangesloten bij de beroepsvereniging NVPA, nader te noemen “verweerster”, gemachtigde mr. [.....], advocaat te [.....]

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 8 juni 2018, ingekomen op 12 juni 2018;
- het verweerschrift, ingekomen op 5 september 2018.

De mondelinge behandeling van de zaak, aanvankelijk gepland op 28 januari 2019, vond plaats op 13 maart 2019. Ter zitting zijn klagers verschenen, bijgestaan door mr. [.....] en verweerster, bijgestaan door mr. [.....]

[.....] heeft het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen, waarvan een afschrift aan deze uitspraak is gehecht.

Ter zitting is bijzondere toegang verleend aan de heer [.....], partner van verweerster.

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voorzover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

2.1

Klagers zijn de ouders van [.....]. [.....] is op [.....]2017 overleden als gevolg van de op haar gepleegde doodslag door haar partner [.....]. [.....] was ten tijde van de doodslag 33 weken zwanger van het kind van haar en [.....]. Ook het kind is overleden als gevolg van de doodslag.

2.2

[.....] is door de rechtbank [.....], locatie [.....] bij vonnis d.d. [.....]2017 voor doodslag veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 14 jaar. Tegen het vonnis is geen hoger beroep ingesteld.

2.3

[.....] en haar partner [.....] waren in relatietherapie bij verweerster. Verweerster heeft op 16 maart 2017 een gesprek gehad met [.....], en op 21 maart, 27 maart en 5 april 2017 met beiden. Vervolgens heeft verweerster op 2 mei 2017 een gesprek gehad met [.....] en op 8 mei 2017 een telefoongesprek met [.....]. Op verzoek van [.....] werd een afspraak gemaakt voor een therapiegesprek met beiden op [.....] 2017 bij hen thuis.

2.4

Het geplande therapiegesprek op [.....]2017 vond niet plaats in verband met de aanwezigheid van [.....], de dochter van [.....] uit een andere relatie, alsmede in verband met de beschuldigingen en verwijten die door [.....] en [.....] over en weer werden geuit kort na de aankomst van verweerster bij hen thuis.

2.5

Klaagster heeft telefonisch contact gehad met verweerster toen zij aanwezig was bij [.....] en [.....]. Klaagster bleek de meldkamer te hebben ingelicht over de conflictueuze situatie tussen [.....] en [.....]. Toen [.....] hierover door de meldkamer werd gebeld, heeft verweerster de politie te woord gestaan. Er was toen volgens verweerster nog geen sprake van een levensbedreigende situatie.

2.6

Deze ontstond volgens verweerster wel toen [.....] met [.....] wilde vertrekken. Verweerster heeft toen de meldkamer gebeld en heeft daarmee telefonisch contact gehouden totdat de politie arriveerde.

2.7

[.....] heeft [.....] onder dreiging met een mes meegenomen naar de voorzijde van het huis. Verweerster heeft zich in de tuin aan de achterzijde van het huis ontfermd over [.....] terwijl zij contact had met de meldkamer.

2.8

Bij aankomst van de politie bleek [.....] te zijn neergestoken, waarna zij aan haar verwondingen is overleden.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGERS EN DE KLACHT

Klagers verwijten verweerster - zakelijk weergegeven - dat zij:

1. De diagnose autisme bij [.....] had moeten stellen en dat zij [.....] niet (tijdig) heeft doorverwezen naar een terzake deskundig hulpverlener;

2. Niet de deskundige verantwoordelijkheid en dus niet de juiste zorg heeft geboden die van haar verwacht had mogen worden. Zij heeft onzorgvuldig heeft gehandeld, hetgeen blijkt uit een aantal omstandigheden:
 - a. zij heeft op 17 juli 2017 de afspraak bij [.....] en [.....] thuis doen plaatsvinden;
 - b. zij heeft een therapie sessie verricht in het bijzijn van [.....]
 - c. zij heeft de politie weggestuurd die onderweg was naar de woning van [.....] en [.....];
 - d. zij heeft geen veiligheid van zorg geboden en de situatie tussen partijen te laten escaleren;
3. Haar beroepsgeheim heeft geschonden.

Tevens wensen klagers inzage in het dossier van verweerster. Zij wensen nadere informatie te verkrijgen over de hulpvraag van [.....] en [.....], de diagnose en/of probleemanalyse, het behandelplan en de gespreksverslagen van verweerster.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER

Verweerster voert -zakelijk weergegeven - het volgende aan:

1. Klagers zijn geen rechtstreeks belanghebbenden en niet-ontvankelijk in hun klachten;
2. Verweerster is jegens [.....] en [.....] gehouden tot geheimhouding, welke verplichting ook geldt na beëindiging van de professionele contacten. Van omstandigheden die de geheimhouding kunnen doorbreken is niet gebleken. Klagers behoren tevens niet tot de kring van personen die inzagerecht hebben. Beklaagde is daarom niet bereid inzage in het dossier te verstrekken.
3. Er was sprake van relatietherapie, niet van een individuele hulpvraag. Het stellen van een diagnose van individuele persoonlijkheidsstoornissen valt buiten de hulpvraag.
4. Zij heeft wel goede zorg verleend. Er waren geen redenen om aan te nemen dat zich een calamiteit zou voordoen. Verweerster heeft verklaard dat zij met de wetenschap van achteraf de situatie verkeerd heeft ingeschat; op het moment van inschatten had zij geen reden om aan te nemen dat er een noodgeval zou ontstaan. Verweerster heeft bij het afhouden van de aanwezigheid van politie beoogd de rust te bewaren, mede in verband met de aanwezigheid van [.....]. Huisbezoeken behoren tot de reguliere werkzaamheden van verweerster.
5. Verweerster heeft voorzover haar bekend geen informatie aan derden verstrekt. Het verwijt van klagers is in algemene bewoordingen geformuleerd, zodat niet duidelijk is om welke informatie het gaat.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Ontvankelijkheid klagers

5.1

Klagers stellen dat zij rechtstreeks belanghebbenden zijn en daarmee ontvankelijk in hun klachten. Volgens verweerster zijn klagers niet-ontvankelijk, omdat zij geen rechtstreeks belanghebbenden zijn.

Het Commissie oordeelt hierover als volgt.

In zijn algemeenheid kan in het tuchtrecht worden geklaagd door de volgende kring van personen:

1. de cliënt/patiënt zelf;
2. afhankelijk van de omstandigheden, mogelijk ook de naaste betrekkingen, zoals ouders, kinderen of echtgenoot, nabestaanden of wettelijk vertegenwoordigers van de cliënt.

Het indienen van een klacht als naaste betrekking wordt doorgaans namens de cliënt/patiënt gedaan.

Dat is in de onderhavige procedure niet aan de orde.

Klagers kunnen als naaste betrekkingen van [.....] rechtstreeks belanghebbenden zijn, namelijk wanneer zij door het vermeende klachtwaardige handelen of nalaten van de beroepsbeoefenaar rechtstreeks in hun belangen zijn getroffen.

De Commissie is van oordeel dat hiervan sprake is.

Omdat klagers rechtstreeks belanghebbenden zijn, zijn zij klachtgerechtigd en ontvankelijk in hun klachten.

Toepasselijkheid procesreglement

5.2

Klagers hebben bij gelegenheid van de mondelinge behandeling van de zaak gesteld dat in de onderhavige procedure het oude procesreglement van toepassing is, te weten het reglement dat gold van 1 januari 2015 tot 16 november 2017.

Het huidige reglement is in werking getreden op 16 november 2017.

Dit reglement is van toepassing op tuchtklachten die zijn ingediend op of na deze datum.

Klagers hebben hun klacht ingediend op 12 juni 2018, op grond waarvan het huidige reglement op de procedure van toepassing is.

De beoordeling van de klachten

5.3

Het College van Toezicht stelt voorop dat zij zich bewust is van de enorme impact die het tragische incident op [.....] 2017 op alle betrokkenen heeft gehad (en nog heeft), alsmede van de gevoelens die ook de onderhavige procedure met zich meebrengt. Het College van Toezicht heeft zich hiervan rekenschap gegeven bij het beoordelen van de klachten en de totstandkoming van de uitspraak. Zij heeft getracht om een zo zorgvuldig mogelijke afweging te maken, rekening houdend met alle feiten en omstandigheden.

Klachtonderdeel 1. Onjuiste diagnose

5.3.1

Uit de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, is duidelijk geworden dat [.....] en [.....] zich tot verweerster hebben gewend in verband met door haar te verlenen relatietherapie. [.....] heeft op 16 maart 2017 een eerste gesprek met verweerster gehad, waarna drie gezamenlijke gesprekken van [.....] en [.....] met verweerster plaatsvonden op 21 maart, 27 maart en 5 april 2017.

Volgens verweerster heeft zij daarna nog een gesprek met [.....] gehad op 2 mei 2017 en een telefoongesprek met [.....] op 8 mei 2017.

Na een onderbreking van de gesprekken is opnieuw een afspraak gemaakt voor een gezamenlijk therapiegesprek op [.....] 2017. Verweerster heeft ter zitting verklaard dat er een concrete reden was voor de verstreken tijd tussen 8 mei 2017 tot aan de afspraak van [.....] 2017, maar dat zij daar geen mededelingen over kon doen.

Het College van Toezicht is van oordeel dat uit de feiten en omstandigheden is gebleken dat de concrete hulpvraag van [.....] en [.....] relatietherapie betrof. Verweerster heeft beiden een behandelovereenkomst toegezonden. Het enkele feit dat de overeenkomsten door hen niet zijn ondertekend en aan verweerster zijn teruggestuurd, maakt dat niet anders. Beiden waren cliënten bij verweerster.

Volgens het College van Toezicht past binnen het overeengekomen behandeltraject niet dat een diagnose met betrekking tot één van beide cliënten wordt gesteld. Het College voegt daaraan nog toe, dat, wanneer verweerster de diagnose autisme met betrekking tot [.....] zou hebben gesteld, deze geen contra-indicatie zou hebben opgeleverd voor de door haar te verlenen relatietherapie.

Het College van Toezicht komt dan ook tot de conclusie dat verweerster de diagnose autisme niet had hoeven stellen en [.....] evenmin had hoeven te verwijzen.

Verzoek om inzage in het dossier

5.3.2

Klagers hebben verzocht om inzage in het dossier van verweerster met betrekking tot [.....] en [.....]. Zij wensen informatie te verkrijgen over de hulpvraag, de diagnose en/of probleemanalyse, het behandelplan en de gespreksverslagen.

Verweerster beroept zich op haar beroepsgeheim. Volgens haar is geen sprake van omstandigheden die dit beroepsgeheim kunnen doorbreken. Klagers behoren niet tot de kring van personen met een inzagerecht.

Het College van Toezicht ziet, alle omstandigheden in aanmerking genomen, geen aanleiding te bepalen dat verweerster inzage dient te verlenen in haar dossier. Duidelijk is dat de hulpvraag van [.....] en [.....] relatietherapie betrof.

Het College van Toezicht heeft bij de beoordeling van klachtonderdeel 1 geoordeeld dat geen sprake is geweest van een onjuiste diagnose door verweerster en/of noodzaak tot verwijzing van [.....].

Dit oordeel in aanmerking genomen overweegt het College dat het belang van klagers tot inzage in het dossier dan nog zou betreffen de mogelijkheid tot het verkrijgen van nadere informatie over de inhoud van de gevoerde therapiegesprekken. Die informatie zou voor klagers dan relevant zijn voor de beoordeling van de overige klachtonderdelen.

Deze klachtonderdelen betreffen het door klagers gestelde onzorgvuldig handelen door verweerster. De verwijten die klagers verweerster in dit kader maken, betreffen haar handelen c.q. nalaten op [.....] 2017.

Inzage in de gespreksverslagen van de eerdere, voor [.....] 2017 gevoerde therapiegesprekken zijn daarvoor naar het oordeel van de Commissie niet relevant. Met betrekking tot de feiten en omstandigheden op [.....] 2017 is voldoende materiaal beschikbaar dat reeds in het bezit van klagers is en dat zij ook hebben overgelegd ter onderbouwing van hun klachten. De Commissie neemt hierbij ook in aanmerking dat op [.....] 2017 geen therapiegesprek heeft plaatsgevonden en daarvan geen verslag beschikbaar zal zijn.

Ook voor een onderbouwing van het klachtonderdeel met betrekking tot de schending van het beroepsgeheim door verweerster zal inzage in het dossier geen relevante informatie opleveren.

Indien het College van Toezicht van oordeel zou zijn geweest dat verweerster de diagnose autisme had moeten stellen en/of [.....] had moeten verwijzen naar een andere hulpverlener, zou het oordeel met betrekking tot dit verzoek van klagers mogelijk anders zijn geweest.

Het College van Toezicht is gelet op het bovenstaande van mening dat het verzoek om inzage in het dossier niet toewijsbaar is.

Klachtonderdeel 2: Onzorgvuldig handelen

5.3.3

Klagers verwijten verweerster met name dat zij op de avond van het tragische incident op [.....] 2017 onzorgvuldig heeft gehandeld. Zij zijn van oordeel dat verweerster [.....] niet de goede zorg, meer in het bijzonder zorg die veilig is, heeft geboden die van haar als goed hulpverlener verwacht had mogen worden. Zij zijn van oordeel dat – indien verweerster zorgvuldig zou hebben gehandeld- wellicht de doodslag op [.....] en haar nog ongeborn kind voorkomen had kunnen worden.

Klagers verwijzen ter onderbouwing van hun standpunt naar de beschikbare informatie met betrekking tot het incident, bestaande uit de transcriptie van het 112-gesprek, het vonnis in de strafzaak met betrekking tot [.....] en de getuigenverklaring van verweerster.

Het College van Toezicht oordeelt op basis van de verkregen informatie als volgt.

De verwijten van klagers betreffen met name het optreden c.q. nalaten van verweerster rondom het fatale incident op [.....] 2017.

Het College stelt voorop dat voor de beantwoording van de vraag of verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, doorslaggevend is of zij de voor haar geldende beroepscode(s) heeft overtreden en of zij al dan niet de juiste zorg heeft geboden. Bij de beoordeling daarvan is niet bepalend of verweerster wellicht anders had kunnen handelen.

Klagers stellen in de eerste plaats dat verweerster onzorgvuldig heeft gehandeld door op [.....] 2017 een thuisbezoek af te spreken bij [.....] en [.....], temeer nu zij bij de politie heeft verklaard dat zij normaal geen huisbezoeken doet.

Verweerster heeft verklaard dat zij regelmatig, d.w.z. eens per twee weken, huisbezoeken doet. Op grond van de eerdere met [.....] en [.....] gevoerde gesprekken had zij op het moment waarop de afspraak werd gemaakt geen contra indicaties voor een huisbezoek.

Verweerster heeft voorts gesteld dat het volgens haar niet juist is dat haar echtgenoot “geen goed gevoel” bij het huisbezoek had. Hij beschikte niet over cliëntgegevens.

Het College van Toezicht neemt in aanmerking dat thuisbezoeken niet verboden zijn en doorgaans vooral een praktisch doel dienen.

Het enkele feit dat verweerster op basis van eerdere van [.....] en [.....] verkregen informatie de keuze heeft gemaakt op [.....] 2017 een huisbezoek te plannen, maakt die keuze achteraf niet alsnog tuchtrechtelijk verwijtbaar, hoe ernstig de gebeurtenissen ook zijn, die op die avond hebben plaatsgevonden.

Klagers stellen dat verweerster tevens onprofessioneel heeft gehandeld door bij [.....] en [.....] thuis af te spreken, omdat zij hen daardoor in het bijzijn van [.....] heeft gesproken. Daartegenover heeft verweerster gesteld, dat reeds na aankomst bij [.....] en [.....] bleek dat het therapiegesprek niet kon doorgaan, omdat [.....] toen nog niet in bed lag.

Verweerster heeft tijdens de mondelinge behandeling ook verklaard dat de therapie op [.....] 2017 niet mogelijk was en dat zij had voorgesteld een nieuwe afspraak te maken.

Het College van Toezicht komt dan ook tot de conclusie dat geen therapie in het bijzijn van [.....] heeft plaatsgevonden.

Verweerster heeft in het verweerschrift tevens gereageerd op het verwijt van klagers dat zij de politie zou hebben weggestuurd, die onderweg was naar de woning van [.....] en [.....]. Zij heeft daarover opgemerkt dat haar niet bekend was dat de politie onderweg was naar de woning. Toen de situatie later levensbedreigend werd, heeft verweerster zelf de politie gebeld. Volgens de Commissie van Toezicht kan dit verwijt niet worden gekwalificeerd worden als tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door verweerster.

Tenslotte stellen klagers dat verweerster geen veiligheid van zorg heeft geboden omdat de situatie is geëscaleerd. Verweerster heeft in haar verweerschrift onder woorden gebracht welke afwegingen en keuzes zij op [.....] 2017 heeft gemaakt. Zij heeft gesteld dat zijn met de wetenschap van achteraf een onjuiste inschatting heeft gemaakt. Verweerster heeft gesteld dat zij niet kon vermoeden dat de situatie volledig zou escaleren.

De Commissie van Toezicht komt tot de conclusie dat het handelen c.q. nalaten van verweerster niet aangemerkt kan worden als tuchtrechtelijk verwijtbaar. Verweerster heeft als verantwoordelijkheid het bieden van veilige zorg. Die verantwoordelijkheid strekt volgens de Commissie van Toezicht niet zover dat zij in alle omstandigheden de veiligheid van [.....] diende te waarborgen. Bovendien is de woedeuitbarsting van [.....] niet ontstaan gedurende een behandeling door verweerster.

Volgens de Commissie van Toezicht zijn de genoemde klachtonderdelen, alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, daarom ongegrond.

Klachtonderdeel 3: Schending beroepsgeheim

5.3.4

Klagers zijn van oordeel dat verweerster haar beroepsgeheim heeft geschonden. Zij hebben tijdens het onderzoek in de strafzaak tegen [.....] van derden vernomen dat deze derden informatie over de gebeurtenissen van [.....] 2017 hadden verkregen.

De verkregen informatie bereikte klagers via mevrouw [.....] en mevrouw [.....]. Volgens klagers kan deze informatie alleen via verweerster bij hen terecht zijn gekomen.

Verweerster betwist dat zij aan derden informatie heeft verstrekt. Volgens haar is het verwijt van klagers niet voldoende concreet geformuleerd en is niet duidelijk om welke informatie het gaat, zodat zij zich tegen deze klacht niet kan verweren.

Ter beantwoording van de gestelde vragen hierover ter zitting, hebben klagers meegedeeld dat de genoemde personen bij de kapper zaten en dat de dochter van verweerster informatie deelde.

Het College van Toezicht is echter niet gebleken dat verweerster inhoudelijke dossier kennis heeft gedeeld. Van een schending van het beroepsgeheim is het College niet gebleken.

Klagers hebben het College van Toezicht verzocht om de genoemde personen op te roepen als getuigen. Zoals blijkt uit het in deze uitspraak gegeven oordeel over het toepasselijke reglement in de onderhavige procedure, kunnen partijen conform artikel 13 van het toepasselijke procesreglement zelf getuigen ter zitting oproepen. Klagers hebben de genoemde personen niet ter zitting opgeroepen.

Met inachtneming van het bovenstaande verklaart het College van Toezicht dit klachtonderdeel daarom ongegrond.

6. DE BESLISSING

Het college :

1. Verklaart klagers ontvankelijk in hun klacht;
2. Verklaart de klachten ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.H. van den Berg, voorzitter, M. van der Horst, E. Baert en N. Hilderink, leden, in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klager en/of klaagster, voorzover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voorzover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;*
- b. Degene over wie is geklaagd;*

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de Ambtelijk Secretaris.